

Слѣпый Старець.

Единъ пристарѣлый старецъ просяше милостыни. Премина край него единъ художникъ, и му тури въ рука-та една монета. Старець-ать го благослови до колко-то можа. Благодаритель-ать достоинъ за това имя, почувствува, че сердце-то му ся надуваше: каковы сладки са твѣя двойны-те благославки! Боже мой! каковы наслажденія си опредѣлилъ за человекъ! Внутрь въ него, около него, во всы-те созданія божіи, врѣдъ ся нахождатъ наслажденія-та, и тѣ са много. Да ся радува душата, когда струва благодареніе, то е едно благополучіе, то е божественна цѣла.

Помня, че мой братъ, іоще дѣте бѣше, ежедневно даваше милостыни одному слѣпому старцу, и кой-то осѣщаше наслада, не за милостыни-та коя-то му даваше братъ ми но за добродѣтель-та, коя-то украшаваше онова дѣте.

Добро сердце на едно дѣте.

Единъ воевода, любезенъ и благодаритель на вси-те сивойны, и на всякаго злополучнаго, кому-то можеше да спомогне, нарѣди одного человекъ на служба, за да му стори благодареніе, той человекъ понеже ся обходи злѣ отхварлиха го отъ тая служба,